

RECENSIE CONNY JANSSEN DANST

Thuiskomen en verbinding zoeken

Voorstelling: *Home*, door Conny Janssen
Danst **Gezien:** 27/1, De Harmonie Leeuwarden
Publiek: 330 **Nog te zien:** 8/2 Meppel, 9/2 Drachten, 10/3 Zwolle, 22/4 Groningen

★★★★☆

Home, thuis: waar is dat en wat is het eigenlijk precies? En hoe kom je er, letterlijk of overdrachtelijk? Bij Conny Janssen Danst, dit jaar toe aan het 25-jarig jubileum, krijgt die vraag, wellicht onbedoeld, nog een extra lading.

Het gezelschap dat graag te keer gaat op allerlei onverwachte plekken, liefst in en om thuishaven Rotterdam, mengt zich met deze voorstelling in het traditionele schouwburgcircuit.

Thuis – dat gaat ook over de mensen om je heen, om de verbindingen die je met hen aangaat. Dat is vaker het thema bij de choreografieën van Conny Janssen. Dat

thuiskomen niet altijd meevalt, blijkt ook uit het rauwe decor. Het lijkt wel een leegstaande fabriekshal, compleet met zo'n industrieel wasbakje.

In die kille omgeving zoeken de dansers de warmte van de verbinding. Het openingsbeeld stemt niet vrolijk: een eenzame danseres, die van haar bed opstaat en slechts kan communiceren door op de muur te schrijven. Als de overige twaalf dansers de ruimte betreden, komt die zo gewenste verbinding toch tot stand. Maar niet zonder slag of stoot. Het is een wrang en ontroerend beeld als een dozijn dansers dicht opeen gedrongen over de speelvloer dwarrelen, in geforceerde bewegingen – de dertiende man nadrukkelijk uitsluitend.

Maar dat duurt niet lang. Ook die twaalf zijn onbeschermd in hun dunne, vale kledij, ook zij hebben uit-

eindelijk die verbinding nodig, en de bescherming en warmte die zo iets biedt. Dat loopt uit op een paar krachtige collectieven en een reeks fraaie, expressieve duetten.

Daarin komt de bewegingstaal van Janssen fraai tot zijn recht. Koddige, quasi-kinderlijke of juist dramatische tafereelen krijgen gestalte in korte, hoekige passen en gebaren. En intussen maken Michel Banabila en Maarten Vos hun muziek, in een nis hoog in het decor, met elektronica, samples en cello. Soms stemmig, dan druk, intens en vol exotische citaten.

Wie in dit spel van thuis, thuisloosheid, verbinding en isolatie een parallel wil zien met het vluchtelingenprobleem of zo iets, is niet ver van huis. Thuiskomen is hard werken, maar *Home* biedt dan troost en verlossing.

JACOB HAAGSMA